

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418201094
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8418201094.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobkyne M.. W. B., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXXX/X, C., zastúpenej JUDr. Milanom Križalkovičom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 11, Spišská Nová Ves proti žalovanej Nemocnica Dr. Vojtecha Alexandra v Kežmarku n.o., IČO: 37 886 436, so sídlom Huncovská 42, Kežmarok, za účasti Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, v konaní o náhradu škody na zdraví žalobkyne, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 3C/10/2018 - 94 zo dňa 21.11.2019, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti t.j. okrem výroku II. o zastavení konania ohľadne sumy 544,07 Eur a časti výroku I. čo do nároku na stratu na zárobku počas trvania PN nad sumu 220,19 Eur a v rozsahu zrušenia vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. zamietol návrh nároku žalobkyne na sumu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.220,- Eur, v časti nároku na stratu na zárobku počas trvania PN ohľadne sumy 265,65,- Eur a v časti nároku na náklady súvisiace s vypracovaním znaleckého posudku č. 29/14 v sume 519,74 Eur, II. Zastavil konanie v časti ohľadne istiny vo výške 544,07 Eur, III. Vyslovil, že žalovaným priznáva právo na náhradu trov konania vo vzťahu ku žalobkyni v rozsahu 90%. Zároveň konštatoval, že o trovách konania bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 100 a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a ust. § 145 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Iné ustanovenia, či už Občianskeho zákonníka alebo iných súvisiacich predpisov súd prvej inštancie vo svojom rozsudku necitoval.

3. Zastavenie konanie v časti nároku na náhradu mzdy počas PN žalobkyne odôvodnil súd prvej inštancie tým, že po späťvzatí žaloby žalovaný vyjadril so späťvzatím súhlas. Zamietnutie návrhu žalobkyne týkajúce sa sumy za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 3.220,- Eur, ďalej v časti nároku na stratu počas trvania PN ohľadom sumy 265,65 Eur, a v časti nároku na náklady súvisiace s vypracovaním Znaleckého posudku č. 29/2014 v sume 519,74 Eur odôvodnil súd prvej inštancie tak, že pokiaľ ide o nárok na sumu za sťaženie spoločenského uplatnenia predovšetkým poukázal na to, že tento návrh pokiaľ ide o uplatnenie nároku týkajúceho sa položky č. 310, bol uplatnený na súde dňom 02.03.2018 (teda neskôr ako bol podaný návrh na súd). Z toho dôvodu bola vznesená zo strany žalovanej a intervenienta námietka premlčania a z toho dôvodu bol vypracovaný aj Doplnok ku znaleckému posudku, z ktorého je zrejmé, že tento neskôr uplatnený nárok bolo možné uplatniť už vo februári 2015, kedy bol vypracovaný prvý znalecký posudok MUDr. Ivanča. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie oprel o závery Dodatku ku znaleckému posudku č. 20/19 zo dňa 28.06.2019. Podľa záverov tohto znaleckého posudku bolo možné už dňa 08.02.2015 uplatniť položku č. 310. Z toho dôvodu súd prvej inštancie považoval

uplatnený nárok za oneskorený, premeškaný a preto bolo potrebné prihliadnuť na námietku žalovaných a uplatnený nárok žalobkyne zamietnuť. Súd v tejto časti nároku prihliadol na ust. § 100 O. z. a § 106 ods. 1 O. z., ktorý konštatuje, že právo sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. Ak teda bolo možné uplatniť nárok už v roku 2015, uplynutím dvoch rokov 2016 a najneskôr 31.12.2017 nárok zanikol.

4. Čo sa týka nepriznania nároku na náhradu mzdy počas PN žalobkyne, súd prvej inštancie bol toho názoru, že nárok žalobkyne bol uspokojený vo výške 544,07 Eur za celú PN. Dôvod ďalšieho nároku v priebehu konania, nebol vyšpecifikovaný a preto bol návrh zamietnutý. Podľa intervenťa a žalovaného bola preplatená žalobkyňi PN od 17.01.2013 do 30.04.2013, t. j. za 104 dní. Operácia bola vykonaná 18.01.2013, kedy došlo k poškodeniu hrubého čreva. Súd prvej inštancie sa nezaoberal štatistickými údajmi. Podstatné preňho bolo to, že nárok žalobkyne na vyplatenie PN za obdobie od 17.01.2013 do 30.04.2013 bol vyplatený v sume 544,07 Eur. Ďalší nárok nebol relevantným spôsobom preukázaný, aj keď bol považovaný vo výške 265,65 Eur.

5. Zamietnutie nároku a priznanie nákladov súvisiacich s vypracovaním znaleckého posudku MUDr. Ivančom odôvodnil súd prvej inštancie tým, že poukázal na to, že znalecký posudok bol vypracovaný pred začatím konania na súde. Možno ho teda považovať za súkromnú listinu. Navyiac chýba tam znalecká doložka. V priebehu konania bolo potrebné vypracovať v rámci konania znalecký posudok a dodatok k tomuto znaleckému posudku. Súd prvej inštancie sa pridržiaval znaleckého posudku vypracovaného v priebehu konania.

6. Priznanie nároku žalovanému aj intervenientovi na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyňi v rozsahu 90% odôvodnil súd prvej inštancie tým, že časť nároku bola zobratá späť. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že o trovách konania bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom tunajšieho súdu po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

7. Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie žalobkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 389 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, alebo alternatívne rozsudok zmenil v zmysle § 388 CSP tak, že vo výroku I. bude žalovaný zaviazaný na povinnosť uhradiť v prospech žalobkyne sumu 3.220,- Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, sumu 220,19 Eur ako nárok za stratu na zárobku počas trvania PN a sumu 519,74 Eur ako náklady súvisiace s vypracovaním Znaleckého posudku č. 29/14 do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalobkyňa žiadala priznať voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Právne svoje odvolanie odôvodnila žalobkyňa ust. § 365 ods. 1, písm. e/, f/ a h/ CSP. Žalobkyňa predovšetkým poukázala na ust. § 220 ods. 2 CSPv zmysle ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké procesné prostriedky obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR, napríklad IV.ÚS 115/2003, III. ÚS 209/2004, II.ÚS 410/2016, III.ÚS 198/2007, II.ÚS 200/2009 a iné, ktoré zvyrazňujú zásadu, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky relevantné skutkové a právne otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Žalobkyňa má zato, že v prejednávanej veci sa súd prvej inštancie neriadil uvedenými zásadami, rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné a neodôvodnené. Súd prvej inštancie podľa názoru žalobkyne vo svojom rozsudku absolútne zmätočne a nedôsledne popísal skutočnosti, na základe ktorých sa vlastne viedlo konanie pod sp.zn. 3C/10/2018, v ktorom konaní malo byť rozhodované o vylúčených nárokoch žalobkyne v konaniach vedených pod sp.zn. 3C/65/2015. Podstatou či už konania sp. zn. 3C 65/2015 alebo konania sp.zn. 3C 10/2018 bolo uplatnenie si zo strany žalobkyne nárokov v súvislosti so škodou na zdraví. Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 14.05.2015 v konaní sp.zn 3C 65/2015 domáhala náhrady škody na zdraví v súvislosti s nesprávnym postupom pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti žalovaným a to v súvislosti s vykonaným operačným zákrokom dňa 18. 01. 2013 a následnou pooperačnou starostlivosťou. Žalobkyňa sa domáhala žalobou nárokov a to náhrady za bolesť, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, nároku za stratu na zárobku počas PN a náhrady za náklady súvisiace s vpracovaním znaleckého posudku MUDr. Dušanom Ivančom zo dňa 08.02.2015, ktorý si žalobkyňa dala vypracovať za účelom nestranného posúdenia jej nárokov a taktiež za účelom posúdenia zodpovednosti zodpovedného subjektu nakoľko pri vzniku škody je na strane poškodeného povinnosť preukázať či sú súčasne splnené základné predpoklady vzniku

zodpovednosti za škodu a to: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a zavinenie. Žalovaný od počiatku popieral svoju zodpovednosť za vznik škody na zdraví žalobkyne. Odmietal závery Úradu na dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Žalobkyňa vedomá si toho, že na riadne uplatnenie si náhrady za vzniknutú jej škodu na zdraví, je potrebné splnenie základných zákonných predpokladov, dala si vypracovať znalecký posudok, ktorý jasne poukázal na to, že došlo k porušeniu právnej povinnosti na strane žalovaného. Žalobkyňa má za to, že znalecký posudok ako i osoba znalca boli účelovo a bezdôvodne počas celého konania žalovaným ako i intervenientom namietané a spochybňované len z dôvodu, aby sa vyhli plneniu. Otázka zodpovednosti žalovaného na vzniku škody na zdraví u žalobkyne bola vyriešená medzitimným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 3C/65/2015 zo dňa 17.12.2015, ktorý bol následne potvrdený až rozsudkom Krajského súdu Prešov sp.zn. 14Co/67/2016 zo dňa 20.04.2017. Žalovaný podal proti medzitimnému rozsudku odvolanie, v ktorom okrem namietania svojej zodpovednosti neustále až absolútne nekorektným spôsobom napádal osobu znalca a jeho nezaujatosť vo veci. V konaní, v dôsledku neustáleho namietania zo strany žalovaného relevantnosti a správnosti znaleckého posudku MUDr. Ivanča, bol následne vypracovaný znalecký posudok poverenou spoločnosťou L. Q. znalecká organizácia, s.r.o. č. 26/2017 zo dňa 19.12.2017, v ktorom znaleckom posudku sa znalecká organizácia v celom rozsahu stotožnila so spôsobom bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, a v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z., ktorý uviedol v znaleckom posudku MUDr. Ivančo, dokonca navyše rozšírila oproti posudku MUDr. Ivanča sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne o položku 310 - poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu vo výške 200 bodov. S poukazom na závery znaleckého posudku znaleckej organizácie ohľadom časti sťaženia spoločenského uplatnenia a stanovenia bodového ohodnotenia položky 310 - poškodenie brušnej steny sprevádzané porušením brušného lisu vo výške 200 bodov, žalobkyňa sa rozhodla rozšíriť do tej doby uplatňovaný nárok aj o túto položku a to vo výške 3.220,- Eur. Žalobkyňa si uvedený nárok uplatnila po tom čo sa ňom dozvedela na základe vypracovaného znaleckého posudku znaleckej organizácie. V prípade uplatňovania si nároku na náhradu škody na zdraví neplynie objektívna lehota, ale plynie subjektívna lehota, ktorá začína plynúť odkedy sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá. Uplatnený nárok však žalovaný ako i intervenient napadli námietkou premlčania. Nakoľko žalobkyňa namietala žalovaným uplatňovanú námietku premlčania už v konaní sp.zn. 3C/65/2017, pretože mala za to, že jej nárok nie je premlčaný a že pripustenie tejto námietky by bolo okrem iného i v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko škoda na zdraví a poškodenia, ktoré utrpela žalobkyňa v súvislosti s vykonaným operačným zákrokom dňa 18.01.2013 a následnou pooperačnou starostlivosťou zo strany žalovaného, významne zhoršili kvalitu jej života, o čom svedčili znalecké posudky a z dôvodu, že žalovaný a intervenient opakovane namietali nárok uplatňovaný žalobkyňou a to nárok za stratu na zárobok počas PN a náhradu za náklady súvisiace s vypracovaním znaleckého posudku. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 16.03.2018 tak, že vo svojom I. výroku zaviazal žalovaného na uhradenie istiny vo výške 27.692,- Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. nárok žalobkyne nad sumu 27.692,- Eur vylúčil na samostatné konanie, išlo o konanie sp.zn. 3C 10/2018. Výrokom III. rozhodol, že o trovách bude rozhodnuté v záverečnom rozhodnutí súdu. Ide o bod 46 posledná veta odôvodnenia rozsudku sp.zn. 3C 65/2015. V konaní sp.zn. 3C/10/2018, po spresnení podaného návrhu vylúčeného na samostatné konanie, nakoľko žalovaný a intervenient zotrvali na námietke premlčania ohľadom položky č. 310, bol vypracovaný Doplnok č. 20/2019 k znaleckému posudku L. Q., s ktorého závermi sa súd prvej inštancie vo svojom rozsudku, ktorým zamietol nárok žalobkyne plne stotožnil. Vôbec sa nevysporiadal s dôkazom, a to Odborné stanovisko MUDr. Ivanča zo dňa 10.10.2018, ktorý bol ako listinný dôkaz predložený súdu a v ktorom sa znalec vyjadril, že dôvodom prečo položku č. 310 nezahrnul do znaleckého posudku bolo, že tento následok sa vyvinul až po podaní znaleckého posudku. Taktiež sa súd prvej inštancie nevysporiadal s návrhom žalobkyne na vykonanie dôkazu výsluchom MUDr. Ivanča, ktorý ako lekár podával znalecký posudok ako aj odborné stanovisko. Žalobkyňa sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nárok je nutné považovať za premlčaný. Nesúhlasí s tým, že bolo možné z jej strany uplatniť si nárok z položky 310 už pri vypracovaní znaleckého posudku MUDr. Ivančom. Znalci v Dodatku len teoreticky uvažovali nad optimálnymi možnosťami ustálenia zdravotného stavu žalobkyne a preto neposkytli jednoznačné odpovede na to, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne a MUDr. Ivančo vo svojom odbornom stanovisku uviedol, že následok sa vyvinul až po podaní znaleckého posudku. Nejednoznačnosť vyplývajúca zo zdravotného stavu žalobkyne, ktorý je plný komplikácií a utrpenia a nových prežitých bolestí nie je možné pripísať na jej vrub a v jej neprospech. Na to, aby mohol žalovaný namietat premlčanie nároku v súvislosti s položkou č. 310, muselo by byť zrejmé a bez pochybností jednoznačne určené, kedy skutočne došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne. Tu je nutné upozorniť na tú skutočnosť, že zo zdravotnej dokumentácie

žalobkyne je zrejmé, že ešte koncom roka 2015, kedy sa žalobkyňa podrobila rehabilitácii, je v správe uvedené, že jazva brucha je stále aktívna, čo svedčí o tom, že zdravotný stav žalobkyne sa neustále vyvíja. Navyše, žalobkyňa poukázala na to, že uplatnením námietky premlčania zo strany žalovaného išlo len o účelové vyhnutie sa plneniu a navyše vyhovením tejto námietke došlo k rozporu s dobrými mravmi. Žalobkyňa má za to, že v tomto prípade nie je možné považovať jej nárok za premlčaný, nakoľko si tento nárok uplatnila po tom, čo sa o ňom dozvedela riadne a včas. Ohľadne uplatneného nároku žalobkyne za stratu na zárobku počas PN od 17.01.2013 do 30.04.2013 súd prvej inštancie rozhodol tak, že nárok v časti 265,65 Eur po čiastočnom späťvzátí žaloby žalobkyňou v časti 544,07 Eur po plnení intervenientom zamietol. Vo svojom odôvodnení v bode 22 uvádza, že bol žalobkyňi preplatený nárok za obdobie od 17.01.2013 do 30.04.2013, t.j. 104 dní vo výške 544,07 Eur. Suma vo výške 544,07 Eur však nie je sumou vyplatenou za 104 dní, ale len za obdobie od 17.02.2013 do 30.04.2013, t.j. 73 dní, nakoľko žalovaný, resp. intervenient v konaní namietal s odkazom na štatistiky, že v prípade, že by bola liečba žalobkyne bez komplikácií i tak by bola priemerná dĺžka PN 28 - 31 dní. K tomu žalobkyňa uviedla, že je absolútne irelevantné hovoriť o liečbe bez komplikácií ako i o štatistikách, keď k poškodeniu zdravia žalobkyne došlo v dôsledku konania „non lege artis“ žalovaného dňa 18.01.2013 a je nemožné tak určiť, koľko by skutočne u žalobkyne trvala PN. Jedinou objektívnou skutočnosťou tak ostáva celková doba PN t.j. doba od 17.01.2013 do 30.04.2013, t.j. doba 104 dní, za ktoré si uplatnila žalobkyňa nárok za stratu na zárobku. Celková suma nároku tak predstavuje 764,26 Eur. Suma uvádzaná žalobkyňou 809,72 Eur, bola nesprávna z dôvodu zlých vstupných informácií. Nakoľko došlo zo strany intervenienta k úhrade len časti vo výške 544,07 Eur, bolo potrebné zo strany súdu prvej inštancie rozhodnúť o sume 220,19 Eur. Odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí nároku v časti PN v bode 22 rozsudku žalobkyňa považuje za zmatečné a nezrozumiteľné. Ohľadne nároku žalobkyne na náhradu za náklady súvisiace s vypracovaním Znaleckého posudku MUDr. Dušana Ivanča zo dňa 08.02.2015 súd prvej inštancie rozhodol tak, že tento nárok žalobkyne zamietol s odôvodnením v bode 23 rozsudku, že tento bol vypracovaný pred začatím konania na súde, preto ho možno považovať za súkromnú listinu. Chýba mu znalecká doložka a v konaní bol vypracovaný nový znalecký posudok a dodatok, ktorého sa súd prvej inštancie pridrižoval. Žalobkyňa sa s týmto rozhodnutím i odôvodnením absolútne nestotožňuje. Na uplatnenie nároku na náhradu škody je nutné preukázať porušenie povinnosti, vznik škody, kto za škodu zodpovedá ako aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti. Znalecký posudok vypracovaný MUDr. Ivančom zodpovedal všetky tieto otázky. Žalobkyňa nie je odborník v oblasti medicíny a preto potrebovala odborné posúdenie. Znalecký posudok bol vypracovaný zapísaným znalcom v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, ktorý je zapísaný od roku 1995. Má riadne evidenčné číslo, bol a je si ako znalec plne vedomý trestnoprávných následkov v prípade podania nepravdivého znaleckého posudku. Jeho špecializácia, odbor a odvetvie jednoznačne poukazuje na to, že bol kvalifikovaný na podanie znaleckého posudku. Namietanie znaleckého posudku ako i neodôvodnené a nekorektné napádanie osoby znalca s cieľom spochybniť jeho nezáujatosť k veci je nutné preto zo strany žalobcu a intervenienta považovať za absolútne účelové. Je zarážajúce, že súd prvej inštancie po tom, čo v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/65/2015 považoval súkromný znalecký posudok vypracovaný MUDr. Ivančom za relevantný a vypracovaný v súlade so zákonom, v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/10/2018 ho považuje za listinný dôkaz bez znaleckej doložky, pričom znalecký posudok znaleckú doložku obsahuje. Navyše samotná znalecká organizácia L. Q. sa v celom rozsahu stotožnila so spôsobom bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, a v zmysle zákona č. 437/2004 Z.z., ktorý uviedol v znaleckom posudku MUDr. Ivančo. Vzhľadom na to žalobkyňa považuje náklady, ktoré vynaložila na vypracovanie znaleckého posudku za náklady vynaložené odôvodnene a jednoznačne účelne. Zamietnutie jej nároku na náhradu nákladov súvisiacich s vypracovaním znaleckého posudku považuje za nesprávne. Následne žalobkyňa uviedla, že súd prvej inštancie vo svojom III. výroku priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 90%. V odôvodnení rozsudku absolútne absentuje z čoho súd vychádzal pri svojom rozhodovaní o trovách a na ktoré ustanovenie Civilného sporového poriadku sa odvoláva. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre žalobkyňu absolútne zarážajúce, nakoľko ešte v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/65/2015 súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 16.03.2018 vo III. výroku rozhodol, že o trovách bude rozhodnuté v záverečnom rozhodnutí súdu a zároveň v bode 46 odôvodnenia tohto rozsudku uviedol, že bude pokračovať v konaní o vylúčených nárokoch na samostatné konanie a rovnako aj o trovách konania. Preto je pre žalobkyňu nepochopiteľné, ako mohol súd prvej inštancie v konaní 3C/10/2018 rozhodnúť o priznaní nároku na náhradu trov žalovaným v rozsahu 90% a to bez akéhokoľvek odôvodnenia takéhoto rozhodnutia. Následne citovala ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 3 CSP. Žalobkyňa poukázala na to, že medzitimným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol ešte za účinnosti OSP, že právny základ žaloby je daný, t.j. že žalobkyňou podaná žaloba o nároku na náhradu škody je oprávnená,

nárok je daný. Zároveň rozhodol, že o trovách bude rozhodnuté v záverečnom rozhodnutí. Krajský súd Prešov predmetný rozsudok potvrdil. Následne rozsudkom zo dňa 16.03.2018 vo výroku III. o trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že o trovách bude rozhodnuté v záverečnom rozhodnutí, t.j. v rozhodnutí, v ktorom bude rozhodnuté o vylúčených nárokoch. V záverečnom rozhodnutí však súd prvej inštancie nie len že sa nevyporiadal s vyššie uvedenými rozhodnutiami a ich výrokmi o trovách, ale bez absolútneho relevantného odôvodnenia priznal žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90%, a pritom je viac ako zrejmé, že tým, kto bol v spore, resp. v konaní úspešný, je práve žalobkyňa. Medzitýmnym rozsudkom dňa 17.12.2015 bol ňou žalovaný nárok uznaný za oprávnený. Rozsudkom zo dňa 16.03.2018 bol žalovaný zaviazaný na uhradenie sumy 27.692,- Eur. Intervenient uhradil žalobkyni počas konania sumu 544,07 Eur. Je preto nepochopiteľné, ako súd prvej inštancie dospel k svojmu rozhodnutiu. Navyiac, ide o konanie o náhradu škody na zdraví v súvislosti s nesprávnym postupom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, s ohľadom na účastníkov konania, s ohľadom na to, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania je povinný skúmať a zohľadniť aj to, či existujú alebo neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa k tomu, aby rozhodol o trovách konania a o ich priznaní alebo nepriznaní v zmysle ust. § 257 CSP. Žalobkyňa má za to, že súd nepostupoval pri rozhodovaní o trovách správne a v súlade s ustanoveniami CSP, keď priznal náhradu trov konania žalovaným. Nie je správne, spravodlivé a ani to nie je v súlade s dobrými mravmi, aby žalobkyňa, ako osoba tak vážne poškodená na zdraví, bola ešte povinná hradiť žalovanému, ktorý je zodpovedný za vzniknutú škodu na zdraví žalobkyne, trovy konania. Žalobkyni sa v značnej miere a trvalo zmenila kvalita života a to či už v súkromnej, pracovnej alebo spoločenskej oblasti. Preto, i keď sa ustanovenie § 257 CSP má vykladať prísne reštriktívne, žalobkyňa má za to, že zohľadňuje práve takéto okolnosti, kedy priznanie trov by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa zároveň prosila, aby sa odvolací súd v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní žalobkyne oboznámil aj so spisom sp.zn. 3C/65/2015. Preto žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle ust. § 389 CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, alebo alternatívne rozsudok zmenil v zmysle § 388 CSP tak, že vo výroku I. bude žalovaný zaviazaný na povinnosť uhradiť v prospech žalobkyne sumu 3.220,- Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, sumu 220,19 Eur ako nárok za stratu na zárobku počas trvania PN, a sumu 519,74 Eur ako náklady súvisiace s vypracovaním Znaleckého posudku č. 29/14 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň vo výroku III. priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila Q. Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti považuje za vecne a skutkovo správne, a preto žiada jeho správnosť vo výroku I. a III., podľa ust. § 387 CSP v celom rozsahu potvrdiť. V predmetnej veci sa prvoinštančný súd pri rozhodovaní náležite vyporiadal so všetkými zisteniami, ktoré v priebehu konania vyšli najavo. Vykonané dôkazy správne vyhodnotil, a to tak každý dôkaz jednotlivo, ako aj všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, a na základe ich vyhodnotenia vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie riadne právne odôvodnil. Žalobkyňa v podanom odvolaní vytýka súdu, že sa nedostatočne a nesprávne vyporiadal s námietkou premlčania nároku sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom sa vôbec nevyporiadal s dôkazom a to Odborné stanovisko MUDr. Ivanča zo dňa 10.10.2018, ktorý bol ako listinný dôkaz predložený súdu. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o námietke premlčania položky 310 sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal zo záverov znaleckej organizácie, ktorá pre účely tohto konania vypracovala znalecký posudok, a so závermi ktorých sa stotožnila aj žalobkyňa. Preto Odborné stanovisko MUDr. Ivanča z 10.10.2018 nemohlo vyvrátiť dôkazy, ktoré boli do konania zabezpečené nestranným súdom. Aj zo samotného posudku, ktorý predložila žalobkyňa v konaní vypracovanom MUDr. Ivančom vyplýva záver zo strany 9, že po uplynutí 2 rokov od posudzovanej operácie je možné určiť, že popísané trvalé následky sú trvalé, nemenné a ďalšou liečbou neovplyviteľné. Preto, ak položku 310 si žalobkyňa neuplatnila v konaní včas, bolo legitímnym právom protistrany vzniesť námietku premlčania a nie je možné hodnotiť tento postup účastníkov konania ako aj súdu v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa ďalej vyčíta súdu skutočnosť, že jej prináleží strata na zárobku za 104 dní, pričom sa súd stotožnil s názorom intervenienta a žalobkyni bol preplatený nárok iba za 73 dní. Žalovaný resp. intervenient v konaní namietal s odkazom na štatistiky, že v prípade, že by liečba žalobkyne bola bez komplikácií, tak by bola priemerná dĺžka PN 28 - 31 dní. Má za to, že takto priznaná náhrada za stratu na zárobku je spravodlivá, pretože nemožno žalobkyni priznať stratu na zárobku za dni, ktoré by bola práceneschopná v prípade, ak by priebeh liečby bol bez komplikácií. Dĺžka liečby bez komplikácií je určená nielen zo štatistiky, ale táto dĺžka liečenia je uvedená aj v posudku, ktorý žalobkyňa predložila do konania kde na strane 6 je uvedené, že v prípade lekárskeho postupu lege artis pri operácii dňa 18.1.2013, by doba liečenia práceneschopnosti 4 týždne. Rovnako súd prvej inštancie sa správne

vysporiadal aj s nárokom nepriznania nákladov žalobkyni súvisiacich s vypracovaním Znaleckého posudku č. 29/14 v bode 23. rozsudku.

9. K vyjadreniu intervenienta k odvolaniu žalobkyne sa znova vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že s námietkou premlčania vznesenou žalovaným a intervenientom sa súd prvej inštancie dostatočne a náležite nevysporiadal. Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní vôbec nezaoberal tým, že vznesenie námietky premlčania je za určitých okolností v rozpore s dobrými mravmi a že pokiaľ nie je jednoznačne a nepochybne preukázané, že žalobkyňou uplatnený nárok z položky 310 mohol byť uplatnený skôr, tak nie je možné jednoznačne a nepochybne tvrdiť, že uplatnenie nároku z položky 310 bolo v čase, kedy si ho žalobkyňa uplatnila, premlčané. Nikde v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie sa nenachádza vysvetlenie, prečo súd prvej inštancie uprednostnil práve záver dodatku k znaleckému posudku znaleckej organizácie pred odborným stanoviskom MUDr. Ivanča zo dňa 10.10.2018, pričom sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal s týmto odborným stanoviskom a jeho obsahom. V konaní ide o dva rovnocenné listinné dôkazy, ktoré musí súd vyhodnotiť samostatne a následne v spojení s inými dôkazmi. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s návrhom žalobkyne na vykonanie dôkazu výsluchom MUDr. Ivanča, ktorý podával znalecký posudok ako i odborné stanovisko. Takýto postup súdu, keď si súd len vyberie len jedno stanovisko a prikloní sa k nemu, nemôže byť predsa urobené len na základe nejakej určitej intuície súdu, ale musí byť náležite odôvodnené a podopreté vykonaným dokazovaním. K nároku za stratu na zárobku a znalecký posudok, ktorý predložila žalobkyňa, a má byť v ňom uvedené, že v prípade lekárskeho postupu lege artis by bola doba liečenia aj doba PN 4 týždne. Žalobkyňa podotýka, že v prípade, že by bol priebeh jej liečby bez komplikácií teda by nedošlo na strane žalovaného k pochybeniu a išlo by o zákrok lege artis, žalobkyňa by nemala dôvod uplatňovať si tento nárok za stratu na zárobku súdnou cestou. K poškodeniu zdravia žalobkyne došlo v dôsledku konania „non lege artis“ žalovaného, teda už dňa 18. 01. 2013. Jedinou objektívnou skutočnosťou je tak celková doba trvania PN, od 17.01.2013 do 30.04.2013, t.j. doba 104 dní, za ktoré dni si aj žalobkyňa uplatnila nárok ako nárok za stratu na zárobku. Ohľadne uplatneného nároku na náhradu za náklady súvisiace s vypracovaním znaleckého posudku MUDr. Dušanom Ivančom zo dňa 08.02.2015 žalobkyňa opakovane poukázala na to, že vypracovanie znaleckého posudku bolo nevyhnutné na uplatnenie a hlavne na preukázanie jej nákladov voči žalovanému v tomto konaní. Náklady považuje za opodstatnené, odôvodnené a jednoznačne účelné, a preto považuje zamietnutie tohto nároku na náhradu nákladov zo strany súdu prvej inštancie za nesprávne. Práve na žalobkyni bolo uniesť v tomto konaní dôkazné bremeno, že žalovaný nesie zodpovednosť na spôsobení škody na zdraví žalobkyne, ako aj existenciu príčinnej súvislosti medzi jej konaním „non lege artis“ a škodou na zdraví žalobkyne, na čo by lekársky posudok na rozdiel od znaleckého posudku, ktorý predložila žalobkyňa, nepostačoval. Preto žalobkyňa trvá na odvolaní v celom rozsahu, ako aj na skutočnostiach v ňom uvedených.

10. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila aj žalovaná. Plne sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie vrátane jeho právneho odôvodnenia v kontexte s priebehom konania, ktoré vo svojom výroku súd plne zohľadnil. Považuje odvolacie dôvody žalobkyne za účelové, bez opory v doterajšom priebehu konania. Navrhuje, aby odvolací súd vyhodnotil odvolacie dôvody žalobkyne ako nedôvodné, odvolanie v plnom rozsahu zamietol a potvrdil závery súdu prvej inštancie.

11. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa. Pridržiavala sa všetkých vyjadrení a to či už v písomnej podobe alebo prednesených počas prebiehajúcich pojednávaní. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobkyne je len formálne a svedčiace o neznalosti doterajšieho priebehu konania a spisu. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu len stroho konštatuje, že sa plne stotožňuje s rozsudkom prvoinštančného súdu. Žalobkyňa nesúhlasí s názorom žalovaného ohľadne napadnutého rozhodnutia a jeho právneho odôvodnenia, ani s tvrdením žalovaného, že odvolacie dôvody na strane žalobkyne uvádzané v odvolaní sú účelové a nedôvodné. V plnom rozsahu odkázala na obsah svojho podaného odvolania z ktorého je zrejmé, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nepostupoval v súlade s ustanoveniami CSP pri vyhodnocovaní vykonaných dôkazov a hlavne ich nesprávne vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s návrhom žalobkyne na vykonanie dôkazu výsluchom MUDr. Ivanča, a taktiež zmätočne odôvodnil svoje rozhodnutie vo veci nároku PN žalobkyne ako aj ďalších nárokov. Súd vo svojom rozsudku absolútne zmätočne a nedôsledne popísal skutočnosti, na základe ktorých sa vlastne viedlo konanie pod sp.zn. 3C/10/2018, v ktorom konaní malo byť rozhodované o vylúčených nárokoch žalobkyne z konania vedeného pod sp.zn. 3C/65/2015 ako aj o celkových trovách konania.

12. Ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

13. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II. o zastavení konania ohľadne sumy 544,07 eur, a časti výroku I., čo do nároku za stratu na zárobku počas trvania PN nad sumu 220,19 Eur, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúcich CSP, kde je upravená viazanosť odvolacieho súdu rozsahom odvolania s výnimkami uvedenými v ust. § 379 písm. a/- c/ CSP, ale aj odvolacími dôvodmi bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podaným návrhom voči žalovanej Nemocnica Dr. Vojtecha Alexandra v Kežmarku a intervenientovi dožadovala vydania rozhodnutia súdu, na základe ktorého by jej bola priznaná náhrada škody na zdraví v súvislosti s nesprávnym postupom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti s príslušenstvom v celkovej výške 27.692,- Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetom rozsudku vo výrokovej časti II. bol zároveň nárok žalobkyne nad sumu 27.692,- Eur vylúčený na samostatné konanie, rovnako ako aj nárok žalobkyne na bodové ohodnotenie vo výške 200 bodov, ktoré priznané v ďalšom znaleckom posudku a rovnako ako aj mzdové nároky žalobkyne uplatnené v pôvodnom návrhu.

15. Predmetná vec bola vylúčená na samostatné konanie a v priebehu ďalšieho konania bola vedená pod č. 3C/10/2018.

16. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 07.09.2018, zaslaným súdu žalovanej Nemocnici aj intervenientovi, spresnila podaný návrh, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie tak, že uplatnila v priebehu ďalšieho konania nárok na náhradu sumy vo výške 4.549,46 Eur, pričom tento nárok pozostáva z nároku na sumu 3.220,- Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, zo sumy 809,72 € za stratu na zárobku počas trvania PN a zo sumy 519,74 Eur, ktorá bola vynaložená ako náklady v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku č. 29/2014 znalcom MUDr. Dušanom Ivančom, ďalej žiadala žalobkyňa trovy konania v plnom rozsahu, teda rozsahu 100%, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

17. Žalovaná v zastúpení JUDr. Janou Murárovou, advokátkou AK v Poprade, so spresneným, resp. vyšpecifikovaným návrhom v rámci konania 3C/10/2018 nesúhlasila a žiadala žalobu v tejto časti zamietnuť v plnom rozsahu, pričom si uplatnila náhradu trov konania v rozsahu 100%.

18. Žalovaná pokiaľ ide o špecifikované nároky uviedla, že neuznáva nárok žalobkyne uplatnených z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia v celkovej výške 3.220,- Eur a to konkrétne pod položkou č. 310. V tejto súvislosti žalovaná vzniesla námietku premlčania tohto nároku, keďže žalobkyňa tento návrh uplatnila relevantne až 02.03.2018, teda po subjektívnej premlčacej lehote, pričom žalovaná poukazovala na znenie ust. § 100 Občianskeho zákonníka (ďalej len O. z.) a 106 ods. 1 O. z., teda uvádzala, že právo sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá.

19. Žalovaná namietla aj priznanie náhrady za stratu zárobku počas trvania PN v celkovej výške 809,72 Eur, ide o obdobie od 17.01.2013 do 31.04.2013. Žalovaná považuje práceneschopnosť za neprímeranú. Uplatnený nárok považuje za zbytočné vyvolanie súdneho konania.

20. Žalovaná žiadala zamietnuť aj náklady spojené s vypracovaním súkromného znaleckého posudku, pričom uviedla, že tieto nároky žalobkyne neuznávajú. Podľa žalovanej znalecký posudok pre účely tohto konania bol vypracovaný MUDr. Dušanom Ivančom, pod č. 29/2014 zo dňa 08.02.2015. Žalobkyňa, podľa žalovanej, podala žalobu na súd oneskorene, naviac pokiaľ ide o náklady znaleckého posudku žalovaná uviedla, že s poukazom na § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú. Žalovaná poukázala ďalej na to, že žalobkyňa podala žalobu na súd 14.05.2015 a znalecký posudok bol vypracovaný pred tým.

21. Z vyjadrenia intervenienta vyplýva, že intervenient navrhuje zamietnuť vyšpecifikovanú žalobu tak v časti spoločenského uplatnenia, ako aj v časti náhrady za práceneschopnosť a rovnako v časti priznanie nákladov na vypracovanie znaleckého posudku.

22. Na poslednom pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo na prvoinštančnom súde dňa 12.11.2019, strany zotrvali na svojich vyjadreniach. Žalobkyňa trvala na podanom návrhu, aj keď predtým písomným podaním opätovne upravila čiastočne návrh a to tým, že zobrala čiastočne návrh späť v časti uplatneného nároku na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti. Žalobkyňa poukázala na to, že zo strany žalovaného, resp. intervenienta, došlo k čiastočnej úhrade vo výške 544,07 Eur (dňa 09.04.2019). Žalobkyňa preto v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP zobrala návrh v časti vyplatenej sumy 544,07 Eur svoj návrh čiastočne späť a žiadala, aby súd v tejto časti rozhodol tak, že konanie zastavuje.

23. Žalobkyňa ďalej uviedla, že trvá na nároku týkajúcou sa náhrady za stratu na zárobku počas trvania PN vo výške 265,65 Eur, teda v rámci spresneného návrhu, ktorý žiadala žalobkyňa vydať, uplatnila si nárok na náhrady škody vo výške 4.005,39 € a to tak, že žiadala sumu 3.220,- Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia, sumu 265,65 za stratu na zárobku počas trvania PN, sumu 519,74 Eur za vynaložené náklady v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku MUDr. Dušanom Ivančom. Žalobkyňa žiadala priznať trovy v plnom rozsahu.

24. V pôvodnom konaní vo veci sp.zn. 3C/65/2015 bolo nariadené znalecké dokazovanie, ktorým bola poverená spoločnosť L. Q., znalecká organizácia s.r.o., Kováčska 32, Košice. Žalobkyňa v priebehu ďalšieho pojednávania rozšírila svoj nárok o sťaženie spoločenského uplatnenia a to konkrétne podľa položky č. 310, o ktorý rozšírila svoj pôvodný žalobný návrh podaný zo dňa 27.02.2018, doručený súdu dňa 22.03.2018 za 200 bodov vo výške 3.220,- Eur. Žalobkyňa zdôvodnila uplatnenie tohto nároku tak, že nedisponuje takými odbornými vedomosťami, ktoré by jej umožnili adekvátne a odborne posúdiť zdravotný stav. Bola odkázaná na toto posúdenie odborníkmi a to či už MUDr. Dušanom Ivančom alebo znaleckou organizáciou L. Q., ktorá podľa nej v podstate odobrila v plnom rozsahu bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia MUDr. Ivanča, pričom ho naviac rozšírila o položku č. 310. Keďže tento bod, teda nárok za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky č. 310, žalovaná a intervenient na strane žalovaného od počiatku spochybňovali, súd prvej inštancie nechal vypracovať Doplnok ku znaleckému posudku č. 26/2017 zo dňa 19.12.2017, pričom zo záverov znaleckého posudku vedeného pod č. 20/2019, resp. k Doplnku č. 20/2019 súd prvej inštancie mal zistiť, že bodové ohodnotenie pod položkou č. 310 - poškodenie brušnej steny, sprevádzané porušením brušného lisu, bolo možné zahrnúť do znaleckého posudku, resp. za toto poškodenie bolo možné uplatňovať nárok skôr, pretože zdravotný stav bol ustálený v roku 2015 a teda v Doplnku znaleckého posudku sa píše, že MUDr. Dušan Ivančo vypracoval tento posudok 08.02.2015 a že už v tomto čase bolo možné tento nárok uplatniť.

25. Zamietnutie žaloby čo do sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 3.220,- Eur, odôvodnil súd prvej inštancie tak, že ide o uplatnenie nároku týkajúceho sa položky č. 310. Tento bol uplatnený na súde dňa 02.03.2018, teda neskôr ako bol podaný návrh na súd. Z toho dôvodu bola vznesená zo strany žalovaného aj intervenienta námietka premlčania, a z toho dôvodu bol aj vypracovaný doplnok ku znaleckému posudku, z ktorého bolo súdu prvej inštancie zrejmé, že tento neskôr uplatnený nárok bolo možné uplatniť už vo februári 2015, kedy bol vypracovaný prvý znalecký posudok MUDr. Ivanča. Súd prvej inštancie oprel uvedené o závery ku dodatku Znaleckému posudku č. 20/19 zo dňa 28.06.2019. Podľa záverov tohto znaleckého posudku bolo možné už dňa 08.02.2015 uplatniť položku č. 310. Súd prvej inštancie uplatnený nárok považoval za oneskorený, premeškaný a preto mal zato, že je potrebné prihliadnuť na námietku žalovaných a uplatnený nárok žalobkyne zamietnuť. Súd prvej inštancie v tejto časti mal prihliadnuť na ust. § 100 Občianskeho zákonníka, a § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka teda, že právo sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za škodu zodpovedá. Ak teda bolo možné uplatniť nárok už v roku 2015, uplynutím dvoch rokov 2016 a najneskôr 31.12.2017 nárok zanikol.

26. Nepriznanie nároku na náhradu mzdy počas PN, procesný súd odôvodnil tak, že nárok žalobkyne bol uspokojený vo výške 544,07 Eur za celú PN. Dôvod ďalšieho nároku v priebehu konania, nemal byť vyšpecifikovaný. Podľa intervenienta a žalovaného bola preplatená žalobkyňi PN od 17.01.2013 do 30.04.2013, t. j. 104 dní. Operácia bola vykonaná 18.01.2013, kedy došlo k poškodeniu hrubého čreva žalobkyne. Preto sa súd prvej inštancie nezaoberal štatistickými údajmi, ale podstatné preňho bolo, že nárok žalobkyne na vyplatenie PN za obdobie od 17.01.2013 do 30.04.2013 bol vyplatený v sume 544,07 Eur. Preto nárok vo výške 265,65 Eur zamietol. Právne svoje rozhodnutie v tejto časti nijako neodôvodnil.

27. Právne neodôvodnil ani zamietnutie nároku na priznanie nákladov súvisiacich s vypracovaním znaleckého posudku MUDr. Ivančom. Mal za to, že ide o súkromnú listinu, kde chýba znalecká doložka. Z priebehu konania je zrejmé, že bolo potrebné vypracovať znalecký posudok a dodatok k tomuto znaleckému posudku. Znalecký posudok bol vypracovaný pred začatím konania na súde.

28. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že priznal žalovanému a intervenientovi právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyne v rozsahu 90% z dôvodov, že časť nároku bola zobratá späť. Bližšie právne ani skutkovo tento svoj výrok súd prvej inštancie neodôvodnil.

29. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

30. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zastavení konania v časti ohľadne istiny vo výške 544, 07 Eur, a v časti výroku I. čo do nároku na stratu na zárobku počas PN nad sumu 220,19 Eur, odvolaním napadnutý nebol, preto v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmaval.

31. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

32. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Z rozhodnutí Ústavného súdu napríklad II.ÚS 410/06 vyplýva, že toto zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods.1 Ústavy, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na spravodlivé súdne konanie vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť dostatočné dôvody na základe ktorých je založené.

33. Európsky súd, aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôrazňujú, že dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia má veľký význam. Odôvodnenie rozhodnutia je i zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny (III. ÚS 311/07). Z práva na spravodlivé súdne konania vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

34. Súd prvej inštancie sa však uvedeným postupom dôsledne neriadil. Jednak podstatnú časť nárokov ako aj výrok o trovách konania nijako právne neodôvodnil, pričom právnym posúdením veci je činnosť súdu pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Zároveň súd prvej inštancie ani neodôvodnil, prečo nevykonal dokazovanie navrhované žalobkyňou na preukázanie jej skutkových tvrdení, čo do včasnosti rozšírenia žaloby o sumu 3.220,- Eur za sťaženie spoločenského uplatnenia týkajúcej sa položky č. 310 v znaleckom posudku za 200 bodov.

35. Preto možno súhlasiť s odvolacími námietkami žalobkyne, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v ust. § 220 ods.2 CSP, a zároveň je v rozpore so základným právom na súdnu ochranu v zmysle ust. § 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky.

36. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 168/2019 zo dňa 21.11.2019 uverejnený v Zbierke Nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 29/2019, z ktorého vyplýva, že ak všeobecný súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú medzi stranami spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na

spravodlivý proces. Znamená to vo svojich dôsledkoch aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

37. Vo vzťahu k znaleckému posudku znalca MUDr. Dušana Ivanča pod č. 29/2014 zo dňa 08.02.2015 odvolací súd uvádza, že znalecký posudok podľa jeho názoru spĺňa všetky náležitosti súkromného znaleckého posudku podľa ust. § 209 CSP, vrátane náležitosti podľa § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch a tlmočníkoch. Tento znalecký posudok obsahuje znaleckú doložku, ako aj všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o znalcoch a tlmočníkoch. Súdna prax sa zjednotila na tom, že podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa za príslušenstvo pohľadávky považujú náklady spojené s jej uplatnením, t.j. aj suma, ktorú žalobca vynaložil na vypracovanie znaleckého posudku. Súd prvej inštancie, čo do výroku o trovách konania mal použiť ust. § 255, v spojení s ust. § 256 CSP, pričom bolo potrebné zohľadniť, že rozhodnutie súdu záviselo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu ak mu bola priznaná aspoň časť žalobu uplatneného nároku. Nemožno žalobkyňu ak absurdom zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu, alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté. Výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napríklad výšku škody iba odhaduje aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená. Jej výška nasleduje. Žalobkyňou preto podľa názoru odvolacieho súdu po posúdení jej úspešnosti vo vzťahu ku konaniam z ktorých bola vylúčená súčasná žaloba treba považovať zrejme za plne úspešnú stranu keďže mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasná výška plnenia vyplývajúca z jej procesného úspechu závisela výlučne od znaleckého posudku. Nárok na plnú náhradu trov konania sa priznáva iba z prisúdenej sumy, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/53/2018 Veľký komentár CSP, C.H.Beck, str. 926.

38. Preto odvolací súd podľa ust. § 389 ods.1 písm.b/ C.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a postupom podľa ust. § 391 ods.1 C.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

39. Úlohou súdu prvej inštancie bude odstrániť pochybenia vytykané odvolacím súdom, vec opätovne prejednať, vysporiadať sa so všetkými odvolacími námietkami a rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods.2 C.s.p. tak, aby bolo preskúmateľné. Odvolací súd zároveň podotýka, že otázka včasnosti uplatnenia nároku pri rozšírení žaloby o ďalšie bodové hodnotenie v priebehu konania na súde bola opakovane riešená odvolacím súdom.

40. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods.3 C.s.p.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).